

Üç yüz milyar Müslüman ve Risâle-i Nur

İzmit'ten Okuyucumuz: “Şuâlarda Hazret-i Üstad ‘üç yüz milyar Müslüman’dan bahsediyor. Bu rakamın hikmeti nedir?”

Üstad Bedüzzaman Hazretleri, üç yüz milyar Müslüman’dan, Denizli hapisanesinde tecrid-i mutlakta ve haps-i münferitte iken Mahkeme heyetine verdiği müdafaasının son parçasında bahsediyor. İkinci gün “berat” getiren müdafaanameden bir kısmını buraya alalım:

“Efendiler! Reis Bey! Dikkat ediniz! Risâle-i Nur’u ve şakirtlerini mahkûm etmek, doğrudan doğruya küfr-ü mutlak hesabına, hakikat-ı Kur’âniye ve hakâik-i imaniyeyi mahkûm etmek hükmüne geçmekle; bin üç yüz seneden beri her senede üç yüz milyon onda yürümüş ve üç yüz milyar Müslüman’ların hakikate ve saadet-i dâreyne giden cadde-i kübrâlarını kapatmaya çalışmaktır ve onların nefretlerini ve itirazlarını kendinize celp etmektir. Çünkü o caddede gelip gidenler, gelmiş geçmişlere dualar ve hasenatlarıyla yardım ediyorlar. Hem bu mübarek vatanın başına bir kıyamet kopmaya vesile olmaktır.

“Acaba Mahkeme-i Kübrâda, bu üç yüz milyar davacıların karşısında sizden sorulsa ki: ‘Doktor Duzi’nin, baştan nihayete kadar serapa İslâmiyet’iniz ve vatanınız ve dininiz aleyhinde ve frenkçe Tarih-i İslâm namındaki eseri ki, zındıkların kütüphanelerinizdeki eserlerine, kitaplarına ve serbest okumalarına ve o kitapların şakirtleri, kanununuzca cemiyet şeklini almalarıyla beraber, dinsizlik veya komünistlik veya anarşistlik veya pek eski ifsad komitecilik veya menfi Turancılık gibi siyasetinize muhalif cemiyetlerine ilişmiyordunuz? Neden hiçbir siyasetle alâkaları olmayan ve yalnız iman ve Kur’ân cadde-i kübrâsında giden ve kendilerini ve vatandaşlarını idam-ı ebedîden ve haps-i münferitten kurtarmak için Kur’ân’ın hakikî tefsiri olan Risâle-i Nur gibi gayet hak ve hakikat bir eseri okuyanlara ve hiçbir siyasî cemiyetle münasebeti olmayan o hâlis dindarların birbiriyle uhrevî dostluk ve uhuvvetlerine cemiyet nâmı verip ilişmişsiniz? Onları pek acip bir kanunla mahkûm ettiniz ve etmek istediniz?’ dedikleri zaman ne cevap vereceksiniz? Biz de sizlerden soruyoruz.”¹

Risale-i Nur'un temsil ve tebliğ ettiği, açıkladığı ve şerh ettiği, yenilediği ve delillendirdiği, hayat verdiği ve müdafaa ettiği hakikatler ve inançlar; İslâmiyet'in bin dört yüz seneden beri neşrettiği iman esaslarından başka bir şey değildir. İslâmiyet'in iman esasları, yaklaşık bir hesaplama; geçen bin yılda, her yıl üç yüz milyon olmak üzere, yaklaşık üç yüz milyar Müslüman'ın sahip olduğu, inandığı, iman ettiği, yaşadığı, hayat bulduğu ve uğrunda öldüğü inançlardır. Bu inançların başında da Tevhid hakikatleri gelmektedir ki, Risâle-i Nur baştan sona Tevhid hakikatlerine âdeta kilitlenmiş vaziyettedir.

Zira imanın selâmeti Tevhid hakikatlerini kavramakla mümkündür. Hayatın huzuru ve emniyeti Tevhid hakikatlerini idrakle mümkündür. Âhiretin saadeti Tevhid hakikatlerini kalplerde ihya etmekle mümkündür. Baki Cennete ulaşmak; Tevhid hakikatlerini aklın tasdiki, kalbin şehâdeti ve ruhun teslimiyeti ile mümkündür.

Tevhid hakikatleri ise, asayiş açısından suç ve cürüm teşkil etmek bir yana; kalplerde Allah sevgisini ve Allah korkusunu en sıhhatli biçimde yerleştirdiği için, sırf devlet idaresinin hikmetleri noktasından değerlendirilse bile asayişin teminine yardımcı olacağı şüphe götürmez. Çünkü Allah sevgisini ruhunda gerçekten yaşayan kimse vatanını, milletini, insanlığı ve tüm canlıları özünden sever ve insanlığa hizmette özgünlüğü, öz güveni, özveriyi, fedakârlığı ve verimliliği yakalar. Allah korkusunu özünde duyan insan da haksızlık yapmaz, hırsızlık yapmaz, yolsuzluk yapmaz, arsızlık yapmaz, tembellik yapmaz, hıyanet etmez, vatanını satmaz, milletini arkadan vurmaz, cana kıymaz; gönül bile kırmaz.

Asrımızda bu noktada tahşidâta ve yoğunlaşmaya çok ciddî ihtiyaç vardır. İşte Risâle-i Nur böyle bir ihtiyaçtan doğmuş, böyle bir ihtiyacın ürünü olmuştur. Bu yoğunlaşma Risale-i Nur'da; yüksek bir vazife halinde tecelli etmiştir.

Dolayısıyla Risâle-i Nur, bin dört yüz yıldan beri yaşamış ve yaşamakta bulunan üç yüz milyar Müslüman'ın tutan eli, konuşan dili ve inanan yüreği olmuştur. Çünkü saf ve salt imanı müdafaa etmiştir. Suça mesnet teşkil edecek tek bir satırı yoktur. Bütün mahkemelerin Risale-i Nur davalarına beraat vermesi bunun delilidir.

Dipnot:

1- Şuâlar, s. 256